

på 2,5 og derunder — i modsætning til de gældende bestemmelser, hvorefter det maksimale statstilskud først ydes, når forrentningsprocenten er 0 — er lagt vægt på, at landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien ifølge Det landøkonomiske Driftsbureau's beretninger, siden de pågældende beregninger påbegyndtes i 1916-17, i gennemsnit har udgjort 3,6. Endvidere findes det ikke urimeligt, at der i alle tilfælde, hvor forrentningsprocenten kun er ganske lav, gives fuld fritagelse for amtskommunal grundskyld.

Der foreslås endvidere for landbrugsejendomme i bykommunerne gennemført en konjunkturbestemt lempelsesordning, der nærmere går ud på, at den kommunale grundskyldpromille for disse ejendomme vedkommende skal nedsættes med $\frac{1}{20}$, dog højst med 1 promille, for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent har været mindre end 4,5, dog således at nedsættelse maksimalt skal kunne ske med 20 promille. Ved denne indretning af lempelsesordningen vil der til landbrugsejendommene i bykommunerne blive ydet en nedsættelse af grundskyldpromillen, der så vidt muligt svarer til den nedsættelse, som i vedkommende skatteår ydes til landbrugsejendommene i amtskommunerne.

Samtidig foreslås der gennemført en *ændring af kriteriet for, hvilke ejendomme der skal være omfattet af den konjunkturbestemte lempelse*. Ifølge bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelovs § 6 henregnes til landbrugsejendomme enhver selvstændigt vurderet ejendom, der den 31. december forud for skatteåret helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme, samt enhver præstegård, der på samme tidspunkt helt eller delvis er underkastet opretholdelsespligt som selvstændigt landbrug i henhold til § 65, stk. 3, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen. Derimod er den faktiske benyttelse af ejendommene uden betydning. I modsætning hertil er noteringen som landbrug uden betydning under den af landbrugsministeriet praktiserede tilskudsordning, idet der her udelukkende lægges vægt på *den faktiske benyttelse*, således at der ydes tilskud til ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Landbrugsnoteringen har vel som kriterium den fordel, at der aldrig kan herske tvivl om, hvorvidt en ejendom er noteret som landbrug, således at en afgrænsning efter dette kriterium ikke volder administrative vanskeligheder. Reelt har landbrugsnoteringen anvendt som kriterium dog væsentlige mangler, idet på den ene side nogle landbrugsmæssigt benyttede arealer ikke omfattes af noterin-

gen, f. eks. de såkaldte „frie jorder“ og ejendomme med et areal på mindre end 1 ha eller et grundbeløb på mindre end 2.000 kr., og idet på den anden side nogle af de noterede ejendomme helt eller delvis ikke benyttes landbrugsmæssigt, f. eks. visse grusgrave, kalkbrud, skove og teglværker. Det foreslås derfor, at afgrænsningen af de lempelsesberettigede ejendomme, således som det har været tilfældet under de senere års landbrugsministerielle tilskudsordninger, knyttes til den rent faktiske benyttelse til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

En lempelsesordning baseret alene på det anførte kriterium kan dog ikke anses for tilfredsstillende. Hvor udviklingen medfører, at en landbrugsejendom efterhånden får en højere værdi, end benyttelsen til landbrug betinger, fordi der nu foreligger mulighed for en økonomisk bedre anvendelse af jorden end benyttelse til landbrug, vil en skattelempelsesordning, der ikke tager hensyn til denne ændring, modvirke og forsinke den samfundsøkonomisk ønskelige overgang af jorden til anden anvendelse. Det er derfor at foretrække, at også *vurderingsgrundlaget* kommer til at øve indflydelse på lempelsens omfang. I denne henseende ville det dog næppe være rimeligt helt at udelukke landbrugsejendomme med merværdi fra lempelsesordningen, hvorimod det forekommer naturligt at begrænse lempelsen for sådanne ejendomme til den landbrugsmæssige del af grundværdien. Det foreslås derfor, at ligningsrådet fremtidig i forbindelse med hver almindelig vurdering skal fastsætte et beløb for de enkelte områder af landet svarende til ansættelsen af grundværdien for bedste landbrugsjord med god beliggenhed ved den pågældende vurdering, og at den nedsatte grundskyldpromille herefter kun skal finde anvendelse på den del af grundværdien for landbrugsejendomme, der ikke pr. arealenhed overstiger dette beløb.

Særlig for så vidt angår landbrugsejendomme, der er beliggende inden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplans yderzone eller en godkendt byplans landbrugszone, og således kun kan anvendes til landbrug, men hvis grundværdi bl. a. som følge af de forventede udstykningsmuligheder betydeligt kan overstige jordens rent landbrugsmæssige værdi, er det foreslået, at der kan ydes henstand med betalingen af den kommunale grundskyld af den del af grundværdien, der overstiger den rent landbrugsmæssige værdi, dog kun indtil det tidspunkt, hvor det område, i hvilket de pågældende ejendomme er beliggende, ikke længere er omfattet af de nævnte zonebånd.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i de foran